

Комунікативні якості прокурора повинні відповідати високому рівню, адже, як слушно відмічав Коні А.Ф. [2], для успішного виступу необхідно, по-перше, завоювати увагу слухачів і, по-друге, втримати їх увагу до кінця виступу.

3. регуляторні (діяльність) – характеризують особливості вольових і емоційних функцій, забезпечують здатність до самоконтролю, саморегуляції і регуляції професійної діяльності.

Для ефективного виконання функції представництва інтересів держави в суді прокурор повинен володіти навиками управління своєю вольовою (принциповість, організованість, наполегливість) та емоційною (відповідальність, гуманність) сферами. Професійна діяльність прокурора нерідко потребує великої особистої ініціативи, впертості, цілеспрямованості і організаторських здібностей. Тому такі якості як готовність прийняття рішень, самоконтроль, стресостійкість є основою діяльності прокурора.

Отже, ефективність здійснення представництва інтересів держави в суді, крім юридичних знань, залежить від особистісних властивостей прокурора, його знань психології. Тому, керівник органу прокуратури повинен доручати представляти інтереси держави в суді працівникам з достатнім стажем роботи в органах прокуратури, з врахуванням їх соціального досвіду та психологічних особливостей.

Література

1. Васильев В. Л. Психологическая культура прокурорско-следовательской деятельности: учеб. пос. / В. Л. Васильев. – СПб, 1998.

2. Коні А. Ф. Советы лекторам. – М., 1956 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://royallib.ru/read/koni_a/soveti_lektoram.html#0.

УДК 343.9:343.341(043.2)

Вознюк А. А., к.ю.н., доцент,

Кучменко С. В., здобувач,

Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ СТВОРЕННЮ ТА ДІЯЛЬНОСТІ НЕ ПЕРЕДБАЧЕНИХ ЗАКОНОМ ВОЄНІЗОВАНИХ АБО ЗБРОЙНИХ ФОРМУВАНЬ

Ситуація довкола створення та діяльності на території України не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань залишається досить складною. Відтак, перед державою стоїть завдання швидкого та ефективного її врегулювання. Його виконання вимагає застосування комплексу заходів, покликаних припинити функціонування цих злочинних об'єднань, усунути наслідки їх протиправної діяльності та не

допустити в подальшому подібного роду злочинні діяння.

У зв'язку з цим вважаємо за доцільне виділити декілька концептуальних заходів запобігання цим злочинам.

1. Насамперед слід впровадити на загальнодержавному рівні програми надання допомоги особам, які нині перебувають на тимчасово окупованих територіях України, і не беруть участь у діяльності не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань, що включали б вирішення найважливіших їх соціально-побутових проблем (наприклад, задоволення потреб у належних умовах проживання, працевлаштуванні, соціальному та медичному забезпеченні тощо).

2. Необхідно продовжити практику кримінально-правового та кримінального процесуального заохочення учасників зазначених злочинних об'єднань до позитивних післязлочинних дій. В цьому напрямку потребує доопрацювання та прийняття у новій редакції Закон України «Про недопущення переслідування та покарання осіб – учасників подій на території Донецької та Луганської областей» від 16 вересня 2014 року, який викликав жваву полеміку серед вчених та практиків. Одним з найсуттєвіших недоліків вважається брак механізмів державного контролю за реалізацією викладених у Законі положень [1, с. 731]. Варто погодитись і з М. І. Хавронюком, що цей Закон не вирішує проблеми, а створює нові [2].

3. У справі протидії злочинним об'єднанням слід також не забувати і про потенціал спеціальних видів звільнення від кримінальної відповідальності, які стимулюючи позитивну поведінку, сприяють виявленню, припиненню, розкриттю та розслідуванню злочинів, учинених у складі цих злочинних об'єднань [3, с. 71], а також можливості звільнення від покарання та його відбування.

4. Необхідно також суттєво удосконалити та активізувати заходи із захисту інформаційного медіа-простору, забезпечення інформаційної пропаганди серед населення тимчасово-окупованих територій. Незважаючи на те, що законодавцем 1 листопада 2016 року прийнято Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення»», метою якого є захист інформаційного простору держави, своєчасне реагування на виявлені загрози та їх припинення, питання щодо здійснення інформаційного оповіщення населення тимчасово окупованих територій про події місцевого, загальнодержавного та світового значення залишається відкритим, оскільки не реалізовано у повному обсязі.

5. Слід унормувати порядок створення та функціонування добровільних об'єднань громадян України, що беруть участь в АТО [4, с. 168-171] для того, щоб надати можливість громадянам, які виявили бажання захищати територіальну цілісність та незалежність нашої держави реалізувати свою волю в межах правового поля, тим самим обмеживши можливості для створення не передбачених законом

воєнізованих або збройних формувань будь-яким іншим шляхом.

6. Потребує удосконалення порядок обігу зброї в Україні, зокрема слід вирішити питання про надання дозволів про носіння, видачу, ремонт, транспортування, зберігання та використання вогнепальної зброї, боєприпасів, вибухівки та іншого летального та не летального озброєння, в тому числі й військової, бойової та іншої броньованої технік. Даний захід надасть можливість посилити контроль за обігом цих предметів, а також знизить ризики незаконного заволодіння ними та подальшого їх використання.

Література

1. Задорожній О. В. Міжнародне право в міждержавних відносинах України і Російської Федерації 1991-2014: монографія / Задорожній Олександр Вікторович; Укр. асоц. міжнар. права, Ін-т міжнар. відносин Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка, каф. міжнар. права. – К.: К.І.С., 2014. – 960 с.

2. Бусол О. Проблеми нормотворчості при розробці Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб – учасників подій на території Донецької та Луганської областей» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=416:zakoni-16-veresnya-2&catid=71&Itemid=382

3. Вознюк А. А. Спеціальні види звільнення від кримінальної відповідальності учасників організованих злочинних об'єднань: монографія / А. А. Вознюк. – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2015. – 236 с.

4. Кучменко С. В. Проблеми кримінально-правового регулювання створення та функціонування добровільних військових формувань / С. В. Кучменко // зб. тез доповідей круглого столу «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства». – К., 2015. – С. 168-171.

УДК 343(043.2)

Діордіца І. В., к.ю.н.,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

РЕАЛІЇ ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ПРИ ВЧИНЕННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Нині при використанні Інтернету в Україні немає жодних законодавчих обмежень. Перш за все, варто відмітити про порушення авторських та інших прав в соцмережах. Українські й закордонні сайти переповнені статтями та книгами, розміщеними без згоди авторів. «Переходячи» з одного сайту на інший, матеріали, як правило, втрачають імена своїх авторів, а часто присвоюються іншим. Таким чином зі збільшенням використання творів у мережі Інтернет, збільшується кількість випадків порушення авторських прав.

З метою ліквідації негативних наслідків порушення авторського права